

Dziennik Urzędowy L 66

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

8 marca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 395/2006 z dnia 7 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 396/2006 z dnia 7 marca 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 397/2006 z dnia 7 marca 2006 r. zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 373/2006 5

★ **Dyrektywa Komisji 2006/27/WE z dnia 3 marca 2006 r. zmieniająca w celu dostosowania do postępu technicznego dyrektyw Rady 93/14/EWG w sprawie hamowania dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych oraz 93/34/EWG w sprawie ustawowych oznaczeń dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 95/1/WE w sprawie maksymalnej prędkości konstrukcyjnej, maksymalnego momentu obrotowego i maksymalnej mocy netto silnika dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych oraz 97/24/WE w sprawie niektórych części i właściwości dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽¹⁾** 7

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/186/WE:

★ **Decyzja nr 8/2005 Komitetu Ambasadorów AKP-WE z dnia 20 lipca 2005 r. w sprawie statutu i regulaminu Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości** 16

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 2005 r. dotycząca zawarcia porozumień w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską oraz odpowiednio Republiką Bułgarii i Rumunią w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina oraz zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 933/95 21

Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Bułgarii w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina 24

Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji na niektóre wina 30

- ★ Decyzja Rady z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie zawarcia Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie objęcia Danii przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, oraz przepisami rozporządzenia (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej 37

Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej 38

Komisja

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 lutego 2006 r. przyznająca odstępstwo Austrii zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 590) 44

- ★ Decyzja Komisji z dnia 1 marca 2006 r. zmieniająca decyzję 97/808/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do wykładzin podłogowych (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 553) ⁽¹⁾ 47

- ★ Decyzja Komisji z dnia 1 marca 2006 r. dotycząca rozpoczęcia działalności przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego w ramach wspólnej polityki rybołówstwa 50

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 395/2006

z dnia 7 marca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	100,4
	204	46,6
	212	139,7
	624	92,6
	999	94,8
0707 00 05	052	100,8
	204	47,9
	628	155,5
	999	101,4
0709 10 00	220	57,6
	624	102,5
	999	80,1
0709 90 70	052	127,9
	204	71,5
	999	99,7
0805 10 20	052	56,6
	204	46,1
	212	44,2
	220	40,4
	400	61,1
	448	41,1
	512	33,1
	624	64,3
0805 50 10	999	48,4
	052	76,5
	624	64,0
0808 10 80	999	70,3
	400	139,0
	404	106,0
	512	79,5
	524	62,6
	528	79,4
	720	78,2
0808 20 50	999	90,8
	388	82,6
	400	74,8
	512	70,1
	528	71,9
	720	45,0
	999	68,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 396/2006**z dnia 7 marca 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 359/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 59 z 1.3.2006, str. 40.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 8 marca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	36,22	0,42
1701 11 90 ⁽¹⁾	36,22	4,04
1701 12 10 ⁽¹⁾	36,22	0,29
1701 12 90 ⁽¹⁾	36,22	3,74
1701 91 00 ⁽²⁾	37,34	6,56
1701 99 10 ⁽²⁾	37,34	3,14
1701 99 90 ⁽²⁾	37,34	3,14
1702 90 99 ⁽³⁾	0,37	0,30

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 397/2006**z dnia 7 marca 2006 r.****zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 373/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje stosowane do wywozu cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 373/2006 ⁽²⁾.

- (2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja, a danymi dostępnymi w chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 373/2006, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 373/2006, zmienia się i przedstawia w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 62 z 3.3.2006, str. 16.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 8 MARCA 2006 R. ^(e)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	24,99 ^(l)
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	24,06 ^(l)
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	24,99 ^(l)
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	24,06 ^(l)
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2717
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	27,17
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	26,16
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	26,16
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2717

NB: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(e) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

^(l) Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/27/WE**z dnia 3 marca 2006 r.**

zmieniająca w celu dostosowania do postępu technicznego dyrektyw Rady 93/14/EWG w sprawie hamowania dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych oraz 93/34/EWG w sprawie ustawowych oznaczeń dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 95/1/WE w sprawie maksymalnej prędkości konstrukcyjnej, maksymalnego momentu obrotowego i maksymalnej mocy netto silnika dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych oraz 97/24/WE w sprawie niektórych części i właściwości dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych i uchylającą dyrektywę Rady 92/61/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17,uwzględniając dyrektywę Rady 93/14/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie hamowania dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 93/34/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie ustawowych oznaczeń dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽³⁾, w szczególności jej art. 3,uwzględniając dyrektywę 95/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 lutego 1995 r. w sprawie maksymalnej prędkości konstrukcyjnej, maksymalnego momentu obrotowego i maksymalnej mocy netto silnika dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 4,uwzględniając dyrektywę 97/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych części i właściwości dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽⁵⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywy 93/14/EWG, 93/34/EWG, 95/1/WE i 97/24/WE są odrębnymi dyrektywami odnoszącymi się do procedury homologacji typu WE ustanowionej dyrektywą 2002/24/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 9.5.2002, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/30/WE (Dz.U. L 106 z 27.4.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 188 z 29.7.1993, str. 38. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 1999/25/WE (Dz.U. L 104 z 21.4.1999, str. 19).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 52 z 8.3.1995, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 2002/41/WE (Dz.U. L 133 z 18.5.2002, str. 17).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 226 z 18.8.1997, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/30/WE.

- (2) Konieczne jest włączenie ostatniej poprawki do regulaminu EKG Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 78 do wymogów europejskiej homologacji typu w celu utrzymania równowagi pomiędzy wymogami określonymi w dyrektywie 93/14/EWG a wymogami zawartymi w regulaminie EKG Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 78.

- (3) Wymogi dotyczące ustawowych oznaczeń i maksymalnej prędkości dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych, określone w dyrektywach 93/34/EWG i 95/1/WE, mogą zostać uproszczone ze względu na lepsze stanowanie prawa.

- (4) W celu zapewnienia prawidłowego działania systemu homologacji typu jako całości konieczne jest wyjaśnienie, które z postanowień odnoszących się do wystających zewnętrznych elementów, mocowań pasów bezpieczeństwa i pasów bezpieczeństwa mają zastosowanie do pojazdów zabudowanych i niezabudowanych.

- (5) W dyrektywie 97/24/WE konieczne jest wyjaśnienie i uzupełnienie wymogów odnoszących się do oznaczeń oryginalnych katalizatorów i oryginalnych tłumików.

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 93/14/EWG, 93/34/EWG, 95/1/WE i 97/24/WE.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik do dyrektywy 93/14/EWG zmienia się zgodnie z tekstem określonym w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Załącznik do dyrektywy 93/34/EWG zmienia się zgodnie z tekstem określonym w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Załącznik I do dyrektywy 95/1/WE zmienia się zgodnie z tekstem określonym w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Załącznik III do rozdziału 1, załączniki I i II do rozdziału 3, załącznik I do rozdziału 4, załączniki I, II, VI i VII do rozdziału 5, Załącznik do rozdziału 7, załączniki II, III i IV do rozdziału 9, tytuł i załącznik I do rozdziału 11 oraz załączniki I i II do rozdziału 12 dyrektywy 97/24/WE zmienia się zgodnie z tekstem określonym w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

1. Z dniem 1 stycznia 2007 r. w odniesieniu do dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych, spełniających wymogi określone odpowiednio w dyrektywach 93/14/EWG, 93/34/EWG, 95/1/WE oraz 97/24/WE, zmienionych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie, z przyczyn związanych z przedmiotem danej dyrektywy, nie odmawiają przyznania homologacji typu WE lub nie zakazują rejestracji, sprzedaży lub dopuszczenia do ruchu takiego pojazdu.

2. Z dniem 1 lipca 2007 r. państwa członkowskie, z przyczyn związanych z przedmiotem danej dyrektywy, odmawiają homologacji typu WE wszelkich nowego typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych, które nie spełniają wymogów określonych odpowiednio w dyrektywach 93/14/EWG, 93/34/EWG, 95/1/WE oraz 97/24/WE, zmienionych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania

niniejszej dyrektywy, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r. Niezwłocznie przedstawiają one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W Załączniku do dyrektywy 93/14/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się ppkt 2.1.1.3 w następującym brzmieniu:

„2.1.1.3. Okładziny hamulcowe nie zawierają azbestu.”;

2) w dodatku 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkty 1.1.1 i 1.1.2 otrzymują następujące brzmienie:

„1.1.1. Skuteczność ustalona dla układów hamulcowych oparta jest na drodze hamowania i/lub na średnim całkowitym zmniejszeniu prędkości. Skuteczność układu hamulcowego określana jest pomiarem drogi hamowania w odniesieniu do prędkości początkowej pojazdu i/lub pomiarem średniego całkowitego spowolnienia podczas badania.

1.1.2. Droga hamowania jest to odległość przebyta przez pojazd od momentu, kiedy kierowca zaczyna uruchamiać urządzenie do sterowania i kontroli układu hamulcowego aż do momentu zatrzymania pojazdu; prędkość początkowa pojazdu (v_1) to prędkość uzyskiwana w momencie, kiedy kierowca zaczyna uruchamiać urządzenie do sterowania i kontroli układu hamulcowego; prędkość początkowa pojazdu jest nie mniejsza niż 98 % prędkości zalecanej dla danego badania. Średnie całkowite spowolnienie prędkości (d_m) jest obliczane jako uśrednione zmniejszenie prędkości w odniesieniu do odległości na odcinku v_b-v_e zgodnie z następującym wzorem:

$$d_m = \frac{v_b^2 - v_e^2}{25,92(s_e - s_b)} \text{ m/s}^2$$

gdzie:

d_m = średnie całkowite spowolnienie

v_1 = jak określono powyżej

v_b = prędkość pojazdu odpowiadająca 0,8 v_1 w km/h

v_e = prędkość pojazdu odpowiadająca 0,1 v_1 w km/h

s_b = odległość przebyta między v_1 a v_b w metrach

s_e = odległość przebyta między v_1 a v_e w metrach.

Prędkość i odległość są określane przy użyciu przyrządów działających z dokładnością do ± 1 % przy prędkości zalecanej dla badania. Wartość » d_m « może być określona innymi metodami niż pomiar prędkości i odległości; w tym przypadku dokładność » d_m « zawiera się w granicach ± 3 %;

b) w ppkt 1.1.3 termin „części” zastępuje się terminem „pojazdu”;

c) podpunkt 1.2.1.1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1.2.1.1. Ograniczenia ustalone dla minimalnej skuteczności są zgodne z ustaleniami dla każdej kategorii pojazdu; pojazd spełnia wymogi zarówno względem zalecanej drogi hamowania, jak i zalecanego średniego całkowitego spowolnienia dla danej kategorii pojazdu, ale nie ma konieczności pomiaru obu parametrów.”;

d) podpunkt 1.4.2.1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1.4.2.1. Pojazd oraz hamulec (hamulce), które są badane, muszą być w znacznym stopniu pozbawione wilgoci, a hamulec (hamulce) musi być zimny. Hamulec uważa się za zimny, gdy temperatura mierzona na tarczy lub na zewnątrz bębna wynosi poniżej 100 °C.”.

ZAŁĄCZNIK II

W Załączniku do dyrektywy 93/34/EWG wprowadza się następujące zmiany:

Podpunkt 3.1.1.2 otrzymuje następujące brzmienie:

„3.1.1.2. druga część składa się z sześciu znaków (liter lub cyfr), które opisują ogólne właściwości pojazdu (typ, wariant, a w przypadku motorowerów wersję); każda właściwość może być przedstawiona za pomocą kilku znaków. Jeśli producent nie stosuje jednego lub więcej z tych znaków, pusta przestrzeń może zostać wypełniona literami lub cyframi, przy czym wybór pozostawia się producentowi;”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku I do dyrektywy 95/1/WE wprowadza się następujące zmiany:

Punkt 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. PRĘDKOŚĆ MAKSYMALNA

Prędkość maksymalna wyrażona jest w kilometrach na godzinę przez liczbę odpowiadającą liczbie całkowitej najbliższej średniej arytmetycznej z wartości prędkości zmierzonych w dwóch kolejnych testach i nieodlegających od siebie o więcej niż 3 %. Jeśli średnia arytmetyczna leży między dwiema liczbami całkowitymi, zaokrągla się ją do następnej liczby wyższej. W przypadku pojazdów, dla których prędkość maksymalna nie jest ograniczona odpowiednią definicją podaną w art. 1 punkty 2 i 3 dyrektywy 2002/24/WE, nie jest konieczny test homologacji typu, a prędkość maksymalna zostanie przyjęta taka, jaką podał producent pojazdu w karcie informacyjnej podanej w załączniku II do dyrektywy 2002/24/WE.”.

ZAŁĄCZNIK IV

W dyrektywie 97/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji II.1 dodatku 2 do załącznika III do rozdziału 1 skreśla się tiret piąte;

2) w rozdziale 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

i) tytuł otrzymuje następujące brzmienie:

„WYMAGANIA STOSOWANE DO WYSTAJĄCYCH ZEWNĘTRZNYCH ELEMENTÓW DWUKOŁOWYCH POJAZDÓW SILNIKOWYCH”;

ii) dodaje się pkt 3.6 w następującym brzmieniu:

„3.6. W przypadku dwukołowych pojazdów wyposażonych w strukturę lub panele, w których miejsce zajmują kierowca lub pasażerowie lub służące osłonięciu części pojazdu, organ udzielający homologacji typu lub służba techniczna mogą, według uznania i w porozumieniu z producentem pojazdu, zastosować wymogi podane w niniejszym załączniku lub w załączniku II, w odniesieniu do całego lub części pojazdu w oparciu o ocenę dla najbardziej niekorzystnych warunków.”;

iii) punkt 6.2 otrzymuje następujące brzmienie:

„6.2. Końcówki dźwigni sprzęgła i hamulca powinny być niemal okrągłe i mieć promień zaoblenia wynoszący przynajmniej 7 mm. Krawędzie zewnętrzne tych dźwigni powinny mieć promień zaoblenia przynajmniej 2 mm. Sprawdzenia dokonuje się w niewłączonym położeniu dźwigni.”;

b) tytuł i sekcja „OGÓLNE” załącznika II otrzymuje następujące brzmienie:

„WYMAGANIA STOSOWANE DO WYSTAJĄCYCH ZEWNĘTRZNYCH ELEMENTÓW TRÓJKOŁOWYCH POJAZDÓW SILNIKOWYCH, LEKKICH POJAZDÓW CZTEROKOŁOWYCH I POJAZDÓW CZTEROKOŁOWYCH

INFORMACJE OGÓLNE

W odniesieniu do trójkołowych pojazdów silnikowych, które są przeznaczone do przewozu osób, stosuje się wymagania dyrektywy 74/483/EWG (*) (dotyczącej wystających elementów zewnętrznych pojazdów silnikowych (klasy M1)).

Jednak biorąc pod uwagę różnorodność form konstrukcyjnych tych pojazdów, organ udzielający homologacji typu lub służba techniczna mogą, według uznania i w porozumieniu z producentem pojazdu, zastosować wymagania podane w niniejszym załączniku lub w załączniku I, w odniesieniu do całego lub części pojazdu w oparciu o ocenę dla najbardziej niekorzystnych warunków.

Powyższe dotyczy wymagań podanych poniżej w odniesieniu do wymagań w zakresie trójkołowych pojazdów silnikowych, lekkich pojazdów czterokołowych i pojazdów czterokołowych.

W odniesieniu do trójkołowych pojazdów silnikowych, lekkich pojazdów czterokołowych i pojazdów czterokołowych przeznaczonych do przewozu towarów stosuje się następujące wymagania.

(*) Dz.U. L 266 z 2.10.1974, str. 4.”;

3) w załączniku I do rozdziału 4 dodaje się pkt 14 i 15 w następującym brzmieniu:

„14. »Pojazd niezabudowany« oznacza pojazd, w którym kabina pasażerska nie jest ograniczona przynajmniej czterema z poniższych elementów: szybą przednią, podłogą, dachem i bocznymi oraz tylnymi ściankami lub drzwiami.

15. »Pojazd zabudowany« oznacza pojazd, w którym kabina pasażerska jest ograniczona lub może być ograniczona przynajmniej czterema z poniższych elementów: szybą przednią, podłogą, dachem i bocznymi oraz tylnymi ściankami lub drzwiami.”;

4) w rozdziale 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

i) podpunkt 2.3.2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2.3.2. Katalizator(-y) w wyposażeniu oryginalnym posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

ii) podpunkt 5.2.1 otrzymuje następujące brzmienie, a ppkt 5.2.1.1 i 5.2.1.2 skreśla się:

„5.2.1. Oznakowania

Oryginalne zamienne katalizatory posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

b) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

i) podpunkt 2.4.2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2.4.2. Katalizator(-y) w wyposażeniu oryginalnym posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

ii) podpunkt 5.2.1 otrzymuje następujące brzmienie, a ppkt 5.2.1.1 i 5.2.1.2 skreśla się:

„5.2.1. Oznakowania

Oryginalne zamienne katalizatory posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

c) punkt 4a w załączniku VI otrzymuje następujące brzmienie:

„4a. Katalizatory

4a.1. Katalizator w wyposażeniu oryginalnym badany względem wszystkich wymagań niniejszej dyrektywy

4a.1.1. Marka i typ katalizatora w wyposażeniu oryginalnym podane są w pozycji 3.2.12.2.1 załącznika V (karta informacyjna).

4a.2. Oryginalny zamienny katalizator badany względem wszystkich wymagań niniejszej dyrektywy

4a.2.1. Marka(-i) i typ(-y) oryginalnego zamiennego katalizatora podane są w pozycji 3.2.12.2.1 załącznika V (karta informacyjna).”;

5) rysunek 1 w Załączniku do rozdziału 7 zastępuje się następującym rysunkiem:

Rysunek 1

Znak towarowy:	1.
Kategoria pojazdu:	2.
	3.
	4.
	5.
	6.
	7.
	7a.
	8.
	9.
	10.
	11.
	12.

Uwaga: można pominąć punkty niemające zastosowania

6) w rozdziale 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkt 2.3.2.2 w załączniku II otrzymuje następujące brzmienie:

„2.3.2.2. Wszystkie oryginalne tłumiki posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

b) podpunkt 2.3.2.2 w załączniku III otrzymuje następujące brzmienie:

„2.3.2.2. Wszystkie oryginalne tłumiki posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

c) podpunkt 2.4.2.2 w załączniku IV otrzymuje następujące brzmienie:

„2.4.2.2. Wszystkie oryginalne tłumiki posiadają co najmniej następujące oznakowania identyfikacyjne:

- znak »e«, a po nim oznaczenie kraju, w którym udzielono homologacji typu,
- nazwę producenta lub znak towarowy,
- markę i numer identyfikacyjny części.

Odniesienie to musi być czytelne i nieścieralne, jak również widoczne w położeniu, w którym ma być umieszczone.”;

7) w rozdziale 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje następujące brzmienie:

„MOCOWANIA PASÓW BEZPIECZEŃSTWA I PASY BEZPIECZEŃSTWA MOTOROWERÓW DWUKOŁOWYCH, POJAZDÓW TRÓJKOŁOWYCH I CZTEROKOŁOWYCH”;

b) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

i) punkt 1.6 otrzymuje następujące brzmienie oraz dodaje się punkt 1.6a:

„1.6. »Siedzenie« oznacza konstrukcję, która może lub nie może należeć do nadbudowy pojazdu, włącznie z obramowaniem oraz która tworzy miejsce siedzące dla jednej dorosłej osoby, przy czym termin ten oznacza zarówno siedzenie pojedyncze, jak również część siedziska, które odpowiada miejscu siedzącemu. Siodła nie uważa się za siedzenie w rozumieniu pkt 2.1.

1.6a. »Siodło« oznacza miejsce siedzące, na którym kierowca lub pasażer siedzą okrakiem.”;

ii) punkt 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. **WYMAGANIA OGÓLNE**

2.1. W przypadku gdy pojazdy są wyposażone w mocowania pasów bezpieczeństwa, muszą one spełniać wymagania niniejszego rozdziału.

2.1.1. Wszystkie siedzenia trójkołowych motorowerów, pojazdów trójkołowych, lekkich pojazdów czterokołowych i pojazdów czterokołowych muszą być wyposażone w mocowania pasów bezpieczeństwa.

2.1.1.1. Wymagane są punkty mocowania odpowiednie dla trójpunktowych pasów bezpieczeństwa dla wszystkich siedzeń spełniających obydwa poniższe warunki:

- w przypadku gdy siedzenie ma oparcie lub podparcie pozwalające ustalić kąt nachylenia pleców manekina i może być uznane za siedzenie z oparciem, oraz
- w przypadku gdy za punktem H znajduje się na wysokości ponad 450 mm, mierzonej w stosunku do pionowej płaszczyzny punktu H, boczny lub poprzeczny element konstrukcyjny.

2.1.1.2. Dla wszystkich pozostałych siedzeń dopuszcza się mocowania odpowiednie dla pasów biodrowych.

2.1.2. Mocowania pasów bezpieczeństwa nie są obowiązkowe dla trójkołowych motorowerów lub pojazdów czterokołowych o masie bez obciążenia nieprzekraczającej 250 kg.”;

8) w rozdziale 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) po tytule załącznika I w rozdziale 12 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Dla celów niniejszego rozdziału »pojazd zabudowany« oznacza pojazd, w którym kabina pasażerska jest ograniczona lub może być ograniczona przynajmniej czterema z poniższych elementów: szybą przednią, podłogą, dachem i bocznymi oraz tylnymi ścianki lub drzwiami.”;

b) podpunkt 2.3.1 w załączniku II otrzymuje następujące brzmienie:

„2.3.1. Wszystkie pojazdy muszą być wyposażone w urządzenie do odladzania i odparowywania przedniej szyby, pozwalające usunąć лёд i szron, pokrywające przednią szybę, oraz parę z wewnętrznej powierzchni przedniej.

Jednak urządzenie to nie jest wymagane dla zabudowanych trójkołowych motorowerów wyposażonych w silnik osiągający nie więcej niż 4 kW lub dla pojazdów, w których przednia szyba jest tak zamontowana, że żaden element podpierający lub inna konstrukcja lub panel, przymocowane do przedniej szyby, nie wystają o więcej niż 100 mm. Urządzenie to jest wymagane dla pojazdów posiadających dach będący zarówno konstrukcją stałą, jak i zdejmowaną lub podnoszoną.”.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA NR 8/2005 KOMITETU AMBASADORÓW AKP-WE

z dnia 20 lipca 2005 r.

w sprawie statutu i regulaminu Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości

(2006/186/WE)

KOMITET AMBASADORÓW AKP-WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾, zwaną dalej „Umową”, w szczególności art. 2 ust. 6 lit. a) załącznika III do tej Umowy,

uwzględniając Umowę wewnętrzną z dnia 12 września 2000 r. między przedstawicielami rządów Państw Członkowskich, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą wspólnotową na mocy protokołu finansowego do Umowy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 6 załącznika III do Umowy zobowiązuje Komitet Ambasadorów do tego, by po podpisaniu Umowy ustanowił statut i regulamin Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (zwanego dalej „Centrum”), włącznie z jego organami nadzorczymi.
- (2) Artykuł 1 akapit drugi protokołu 2 w sprawie przywilejów i immunitetów odnoszących się do Umowy przewiduje, że pracownikom Centrum przysługują przywileje i immunitety.
- (3) Należy ustanowić zarząd, który będzie działał jako organ nadzorczy Centrum, w rozumieniu art. 2 ust. 6 lit. a) załącznika III do Umowy,

Artykuł 1

Przedmiot

1. Centrum, w rozumieniu załącznika III do Umowy, jest instytucją techniczną wspólną dla państw AKP i WE. Centrum posiada osobowość prawną i we wszystkich państwach będących stronami Umowy dysponuje największą zdolnością prawną przyznaną osobom prawnym o tym samym statusie.

2. Pracownicy Centrum korzystają z przywilejów, immunitetów i udogodnień przewidzianych w Protokole 2 w sprawie przywilejów i immunitetów oraz tych, o których mowa w deklaracjach VI i VII załączonych do Umowy.

3. Centrum jest instytucją nienastawioną na zysk. Siedziba Centrum znajduje się w Brukseli, a oddziały w każdym z regionów AKP, zależnie od decyzji zarządu.

Artykuł 2

Cele

1. Centrum działa zgodnie z przepisami i zasadami Umowy. Realizuje cele wymienione w art. 2 załącznika III do Umowy.

2. Centrum precyzuje te cele w dokumencie dotyczącym swojej strategii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3. Umowa zmieniona decyzją nr 1/2003 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 141 z 7.6.2003, str. 25).

Artykuł 3

Współpraca między instytucjami

1. Współpracując z innymi organami, Centrum kieruje się zasadą koordynacji, komplementarności i wartości dodanej w odniesieniu do wszelkich inicjatyw rozwoju sektora prywatnego podejmowanych przez podmioty prywatne lub państwowe. Realizując swoje zadania, Centrum kieruje się zasadą selektywności.

2. Centrum może zostać wezwane przez poszczególne kraje lub regiony do udzielenia pomocy w przygotowaniu i realizacji krajowych lub regionalnych programów orientacyjnych dotyczących sektora prywatnego.

3. Centrum może zostać wezwane do realizacji specjalnych programów przygotowanych przez Komisję Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „Komisją”) dla krajów AKP lub do kierowania albo współkierowania tymi programami.

Artykuł 4

Finansowanie

1. Centrum jest finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), zgodnie z protokołem finansowym zawartym w załączniku I do Umowy, oraz z własnych źródeł dochodu, zgodnie z rozporządzeniem finansowym Centrum.

2. Budżet Centrum może obejmować dodatkowe środki pochodzące od innych stron, służące osiągnięciu celów Centrum, zgodnie z Umową oraz strategią sporządzoną przez Centrum.

3. Centrum, by osiągnąć swoje cele, może zarządzać w imieniu osób trzecich środkami przeznaczonymi na wykonanie działań określonych w Umowie i przynoszących korzyść stronom wymienionym w załączniku III.

Artykuł 5

Komitety Ambasadorów

1. Artykuł 2 ust. 6 załącznika III do Umowy stanowi, że:

„Organem nadzorczym Centrum jest Komitet Ambasadorów. Po podpisaniu niniejszej Umowy Komitet Ambasadorów:

a) ustanawia statuty i regulaminy Centrum, włącznie z jego organami nadzorczymi;

b) ustanawia statuty dotyczące personelu, regulaminy finansowe i pracownicze;

c) nadzoruje pracę organów Centrum; oraz

d) uchwała regulaminy i procedury przyjmowania budżetu Centrum.”.

2. Komitet zatwierdza ogólną strategię Centrum na podstawie wniosku zarządu.

Artykuł 6

Organy

Organami nadzorczymi Centrum są zarząd i dyrekcja.

Artykuł 7

Dyrekcja

1. Centrum jest kierowane przez dyrektora. Dyrektora wspomaga zastępca dyrektora, który jest odpowiedzialny przed dyrektorem oraz wykonuje zadania operacyjne.

Dyrektor i zastępca dyrektora zostają zatrudnieni na podstawie swych kwalifikacji w dziedzinie zarządzania oraz kompetencji zawodowych niezbędnych do osiągnięcia celów i zadań przypisanych Centrum na mocy Umowy, w szczególności art. 2 załącznika III do Umowy.

2. Dyrektor i zastępca dyrektora zostają mianowani przez Komitet Ambasadorów AKP–WE (zwany dalej „Komitetem”) zgodnie z uprzednio zatwierdzoną przez niego procedurą oraz opisami stanowisk. Mianowanie dyrektora i zastępcy dyrektora powinno zbiegać się w czasie z pięcioletnim obowiązkiem protokołu finansowego do EFR. Dyrektor i zastępca dyrektora zostają mianowani na okres pięciu lat; ich mandat nie jest odnawialny. Stanowiska dyrektora i zastępcy dyrektora są obejmowane na przemian przez obywateli krajów AKP i UE.

3. Akt mianowania dyrektora i zastępcy dyrektora podpisują współprzewodniczący Komitetu.

4. Dyrektor składa sprawozdania zarządowi Centrum, zgodnie z procedurą określoną w art. 7.

5. W razie konieczności zarząd może zgłosić do Komitetu właściwie umotywowany wniosek o odwołanie dyrektora, po przeprowadzeniu procedury określonej w regulaminie pracowniczym.

6. W razie konieczności zarząd na wniosek dyrektora może zgłosić do Komitetu właściwie umotywowany wniosek o odwołanie zastępcy dyrektora, po przeprowadzeniu procedury określonej w regulaminie pracowniczym. Procedura odwołania zastępcy dyrektora może zostać podjęta także z inicjatywy zarządu, bez wcześniejszego wniosku dyrektora.

Artykuł 8

Obowiązki dyrektora

1. Dyrektor zapewnia reprezentację prawną i instytucjonalną Centrum oraz wykonanie uprawnień i zadań Centrum określonych w Umowie oraz załączniku III do Umowy.

2. Dyrektor przedkłada zarządowi do zatwierdzenia:

— roczne i wieloletnie programy działań,

— roczny budżet Centrum,

— roczne sprawozdania,

— strukturę organizacyjną, politykę kadrową oraz schemat organizacyjny.

3. Dyrektor przedkłada zarządowi roczne sprawozdanie finansowe w celu przyjęcia, a następnie przekazania Komitetowi do ostatecznego zatwierdzenia. Komitet udziela dyrektorowi absolutorium z wykonania rocznego budżetu.

4. Dyrektor ustala wewnętrzne procedury działalności Centrum i informuje o nich zarząd.

Artykuł 9

Zarząd

1. Zarząd, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) oraz ust. 7 załącznika III do Umowy, składa się z sześciu przedstawicieli sektora prywatnego; troje z nich jest obywatelami państw AKP, a troje obywatelami państw Unii Europejskiej.

Członkowie zarządu zostają mianowani przez Komitet zgodnie z ustaloną przez niego procedurą na maksymalny okres pięciu lat; podlegają oni ocenie śródkresowej.

2. W posiedzeniach zarządu może uczestniczyć obserwator ze strony Komisji, Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, Sekretariatu AKP, Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz przedstawiciel regionalnej organizacji AKP z udokumentowanym doświadczeniem w sektorze prywatnych przedsiębiorstw.

3. Członkowie zarządu wybierają przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego na maksymalny okres pięciu lat, zgodnie z regulaminem zarządu. Stanowisko przewodniczącego, obejmowane przez stronę AKP lub WE, przypada stronie, której udziałem nie jest sprawowanie funkcji dyrektora Centrum w danym okresie.

4. Zarząd podejmuje decyzje zwykłą większością głosów oddanych przez członków obecnych lub reprezentowanych, zgodnie z regulaminem. Każdemu członkowi zarządu przysługuje jeden głos.

5. W przypadku głosowania nierozstrzygniętego, decydujący głos ma przewodniczący.

6. Sporządza się protokół ze wszystkich posiedzeń, objęty klauzulą poufności.

7. Członkowie zarządu są zobowiązani do nieujawniania informacji podlegających tajemnicy służbowej, nawet po opuszczeniu stanowiska. Członkowie zarządu nie zwracają się o instrukcje do stron trzecich ani ich od nich nie przyjmują.

Zarząd przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 10

Członkowie zarządu

1. Osoby mianowane na stanowiska członków zarządu cieszą się dobrą reputacją i posiadają gruntowną wiedzę na temat zagadnień i celów współpracy AKP i WE w dziedzinie rozwoju oraz mechanizmów i instrumentów przewidzianych w Umowie.

2. Członkowie zarządu mają udokumentowane doświadczenie w sektorze prywatnych przedsiębiorstw. Realizują oni swoje zadania zgodnie ze swymi obowiązkami oraz celami Centrum.

3. Członkowie zarządu dysponują gruntowną znajomością języka angielskiego lub francuskiego.

4. Stanowiska członka zarządu nie można łączyć z jakąkolwiek inną działalnością wynagradzaną przez Centrum.

5. Przedsiębiorstwom, których akcje posiadają członkowie zarządu, nie przysługuje wsparcie w ramach programów i działań finansowanych przez Centrum.

Artykuł 11

Zadania zarządu

1. Zarząd sprawuje bezpośredni nadzór nad działalnością Centrum. Nie częściej niż cztery razy w roku zarząd zbiera się na posiedzenia zwyczajne. Może również spotkać się za każdym razem, gdy zaistnieje taka potrzeba, z inicjatywy Komitetu, przewodniczącego lub na wniosek dyrektora Centrum.

2. Zarząd:

a) doradza i udziela wsparcia dyrektorowi w kierowaniu Centrum oraz zapewnia właściwe stosowanie zasad i celów ustanowionych przez Komitet;

b) na wniosek dyrektora Centrum:

1) przyjmuje ogólną strategię Centrum i przedkłada ją Komitetowi do zatwierdzenia;

2) zatwierdza roczne i wieloletnie programy działań;

3) zatwierdza strukturę organizacyjną, politykę kadrową oraz schemat organizacyjny;

4) zatwierdza nabór nowych pracowników oraz odnawianie, przedłużanie lub rozwiązywanie umów z dotychczasowymi pracownikami;

5) przyjmuje roczny budżet Centrum i przedkłada go Komitetowi do zatwierdzenia;

6) przyjmuje roczne sprawozdania finansowe i przedkłada je Komitetowi do zatwierdzenia; oraz

7) zatwierdza roczne sprawozdania i przekazuje je Komitetowi, tak by Komitet mógł zweryfikować, czy działania Centrum są zgodne z celami przypisanymi mu w Umowie oraz z przyjętą ogólną strategią;

c) w razie konieczności przedstawia Komitetowi sprawozdanie na temat istotnych kwestii pojawiających się podczas wykonywania obowiązków.

3. Zarząd przekazuje Komitetowi roczne sprawozdanie finansowe do ostatecznego zatwierdzenia. Komitet udziela dyrektorowi absolutorium z wykonania rocznego budżetu.

4. Dyrektor Centrum uczestniczy w pracach zarządu, pełniąc funkcje doradcze. Centrum zapewnia prowadzenie sekretariatu zarządu.

5. Zarząd może zwrócić się do innych członków kierownictwa lub personelu Centrum lub do ekspertów zewnętrznych o opinię w określonych sprawach.

6. Zarząd jest odpowiedzialny przed Komitetem.

7. Zarząd wybiera w drodze przetargu, w którym uczestniczyły przynajmniej trzy spółki, profesjonalną firmę audytorską o międzynarodowej renomie na okres trzech lat finansowych. Firma ta sprawdza, czy sprawozdania finansowe zostały sporządzone zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i czy dokładnie odzwierciedlają sytuację finansową Centrum. Stwierdza także, czy Centrum odpowiednio zarządza finansami.

Artykuł 12

Państwa AKP, Państwa Członkowskie i Wspólnota są zobowiązane, każde z nich w zakresie, który go dotyczy, do zastosowania środków niezbędnych do wykonania tej decyzji.

*Artykuł 13***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2005 r.

W imieniu Komitetu Ambasadorów AKP–WE

F. J. WAHNON FERREIRA

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 21 grudnia 2005 r.

dotycząca zawarcia porozumień w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską oraz odpowiednio Republiką Bułgarii i Rumunią w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina oraz zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 933/95

(2006/187/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w połączeniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Bułgarii w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina ⁽¹⁾ została podpisana dnia 29 listopada 1993 r.
- (2) Umowa w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Rumunią w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina ⁽²⁾ została podpisana dnia 26 listopada 1993 r.
- (3) Zgodnie z dyrektywami wydanymi przez Radę Komisja oraz dwa zainteresowane kraje stowarzyszone zakończyły negocjacje w sprawie nowych koncesji na niektóre wina. Wyniki tych negocjacji powinny z czasem zostać włączone w ramy Układów Europejskich w formie protokołów dodatkowych zawierających postanowienia dotyczące wzajemnej ochrony nazw win i oznaczeń wyrobów spirytusowych.
- (4) Do czasu zawarcia i przyjęcia protokołów dodatkowych oraz w celu wdrożenia wyników negocjacji, dotyczących nowych koncesji na niektóre wina, powinny zostać przyjęte porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą i dwoma zainteresowanymi krajami stowarzyszonymi w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina. Koncesje przewidziane w tych dwóch porozumieniach w formie wymiany listów powinny być identyczne z zawartymi w planowanych protokołach dodatkowych do Układów Europejskich, które z chwilą wejścia w życie zastąpią te dwa porozumienia.
- (5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 933/95 z dnia 10 kwietnia 1995 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre wina pochodzące z Bułgarii, Węgier i Rumunii ⁽³⁾ powinno zostać zmienione zgodnie z tymi dwoma porozumieniami.
- (6) W celu ułatwienia wykonania niektórych postanowień porozumień Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia niezbędnego ustawodawstwa w celu wprowadzenia ich w życie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽⁴⁾.
- (7) Należy zatwierdzić obydwie porozumienia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 31.12.1993, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona umową w formie wymiany listów zmieniającą umowę w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Bułgarii w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina (Dz.U. L 49 z 22.2.2000, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 31.12.1993, str. 173. Umowa ostatnio zmieniona umową w formie wymiany listów zmieniającą umowę w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Rumunią w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina (Dz.U. L 49 z 22.2.2000, str. 15).

⁽³⁾ Dz.U. L 96 z 28.4.1995, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 678/2001 (Dz.U. L 94 z 4.4.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Bułgarii w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina, przedstawione w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina, przedstawione w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącemu Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania porozumień, tak by stały się one wiążące dla Wspólnoty.

Artykuł 4

Niniejszym upoważnia się Komisję do przyjęcia niezbędnych aktów w celu wykonania porozumień, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 5

W rozporządzeniu (WE) nr 933/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Od dnia 1 stycznia 2005 r., bez uszczerbku dla ust. 2, należności celne obowiązujące w przywozie następujących produktów pochodzących z Bułgarii i Rumunii zawiesza się na poziomie i w granicach kontyngentów taryfowych wskazanych w odniesieniu do każdego produktu:

a) wina pochodzące z Bułgarii:

Nr porządkowy	Kod CN ⁽¹⁾	Wyszczególnienie ⁽²⁾	Roczna ilość od 1.1.2005 (hl)	Roczny wzrost od 1.1.2006 (hl)	Stawka celna dla kontyngentu
09.7001	ex 2204 10	Wino musujące, w pojemnikach o pojemności nie większej niż 2 litry	4 000	200	wolne
09.7003	ex 2204 21	Wino ze świeżych winogron	510 000	25 500	wolne
09.7005	ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	195 000	0	wolne

⁽¹⁾ Patrz: kody TARIC w załączniku III.

⁽²⁾ W drodze odstępstwa od zasad wykładni Nomenklatury Scalonej wyszczególnienie produktów należy traktować jako orientacyjne, ponieważ stosowanie uzgodnień preferencyjnych jest ustalone, w kontekście art. 1 ust. 1, na podstawie zakresu kodów CN. W przypadku występowania kodów ex CN zastosowanie uzgodnień preferencyjnych jest ustalone na podstawie kodu CN i odpowiadającego mu opisu, traktowanymi łącznie.

b) wina pochodzące z Rumunii:

Nr porządkowy	Kod CN ⁽¹⁾	Wyszczególnienie ⁽²⁾	Roczna ilość od 1.1.2005 (hl)	Stawka celna dla kontyngentu
09.7013	ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	345 000	wolne

⁽¹⁾ Patrz: kody TARIC w załączniku III.

⁽²⁾ W drodze odstępstwa od zasad wykładni Nomenklatury Scalonej wyszczególnienie produktów należy traktować jako orientacyjne, ponieważ stosowanie uzgodnień preferencyjnych jest ustalone, w kontekście art. 1 ust. 1, na podstawie zakresu kodów CN. W przypadku występowania kodów ex CN zastosowanie uzgodnień preferencyjnych jest ustalone na podstawie kodu CN i odpowiadającego mu opisu, traktowanymi łącznie.

2. Włączenie do kontyngentów taryfowych określonych w ust. 1 ogranicza się do win, którym towarzyszy dokument VI 1 lub wyciąg VI 2, wypełniony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do wymiany handlowej produktów w sektorze wina z państwami trzecimi (*).

(*) Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2079/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 6).;

2) Załącznik zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady
B. BRADSHAW
Przewodniczący

POROZUMIENIE**w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Bułgarii w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji handlowych na niektóre wina***A. List Wspólnoty*

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt odnieść się do umowy z dnia 20 marca 2001 r. w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Bułgarią w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina i wyroby spirytusowe, zmieniającej umowę z dnia 29 listopada 1993 r., oraz do negocjacji zakończonych w 2004 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską i Bułgarią w sprawie koncesji handlowych na wina.

Niniejszym potwierdzam, że w wyniku negocjacji i toczącej się procedury przyjęcia i wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego, obejmującego wina i wyroby spirytusowe, oraz w celu wdrażania od dnia 1 stycznia 2005 r. wyników negocjacji w sprawie nowych dwustronnych koncesji handlowych na niektóre wina, Wspólnota Europejska i Republika Bułgarii uzgodniły, co następuje i co zastąpi koncesje na wino ustalone w wymianie listów z 2001 r.:

- 1) Przywóz do Bułgarii następujących produktów pochodzących ze Wspólnoty podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod bułgarskiej taryfy celnej	Wyszczególnienie	Ilość rocznie od 1.1.2005 (hl)	Stosowana stawka celna
ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino musujące, w pojemnikach o objętości nie większej niż 2 litry Wino ze świeżych winogron	73 100	wolne

- 2) Przywóz do Wspólnoty następujących produktów pochodzących z Bułgarii podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie	Ilość rocznie od 1.1.2005 (hl)	Roczny wzrost od 1.1.2006 (hl)	Stosowana stawka celna
ex 2204 10	Wino musujące, w pojemnikach o objętości nie większej niż 2 litry	4 000	200	wolne
ex 2204 21	Wino ze świeżych winogron	510 000	25 500	wolne
ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	195 000	0	wolne

- 3) Reguły pochodzenia stosowane na mocy niniejszego porozumienia przedstawiono w protokole 4 do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony.
- 4) Dla celów niniejszego porozumienia, pojęcie wino odpowiada definicji w pkt 10 załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, a jego produkcja musi być zgodna z zasadami regulującymi praktyki i procesy enologiczne, określonymi w tytule V i załącznikach IV i V do omawianego rozporządzenia oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1622/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz ustanawiające wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych.
- 5) Przywóz wina w ramach koncesji przewidzianych niniejszym porozumieniem będzie podlegał okazaniu świadectwa, wydanego przez wzajemnie uznany organ urzędowy, znajdujący się w wykazie, który zostanie sporządzony wspólnie, stwierdzającego, że dane wino jest zgodne z pkt 4.

- 6) Umawiające się Strony zapewniają, że wzajemnie przyznane koncesje handlowe nie zostaną podważone przez inne środki.
- 7) Konsultacje dotyczące jakichkolwiek problemów związanych z funkcjonowaniem niniejszego porozumienia są przeprowadzane na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron.
- 8) Niniejsze porozumienie stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach określonych w tym Traktacie, oraz, z drugiej strony, do terytorium Republiki Bułgarii.
- 9) Niniejsze porozumienie zostanie zatwierdzone przez Umawiające się Strony zgodnie z ich właściwymi procedurami.

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. i wygasa z dniem wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego w sprawie win i wyrobów spirytusowych.

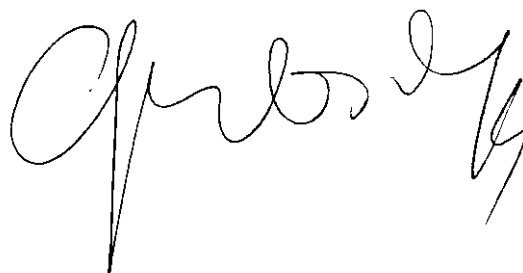
Będę zobowiązany, jeśli zechciałby Pan potwierdzić, iż Pański Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselë,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den
Съставено в Брюксел

23 -02- 2006

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
За Европейската общност

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to a high-ranking official, is positioned to the right of the multilingual text.

B. List Bułgarii

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dnia dzisiejszego o następującej treści:

„Mam zaszczyt odnieść się do umowy z dnia 20 marca 2001 r. w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Bułgarią w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina i wyroby spirytusowe, zmieniającej umowę z dnia 29 listopada 1993 r., oraz do negocjacji zakończonych w 2004 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską i Bułgarią w sprawie koncesji handlowych na wina.

Niniejszym potwierdzam, że w wyniku negocjacji i toczącej się procedury przyjęcia i wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego, obejmującego wina i wyroby spirytusowe, oraz w celu wdrażania od dnia 1 stycznia 2005 r. wyników negocjacji w sprawie nowych dwustronnych koncesji handlowych na niektóre wina, Wspólnota Europejska i Republika Bułgarii uzgodniły, co następuje i co zastąpi koncesje na wino ustalone w wymianie listów z 2001 r.:

- 1) Przywóz do Bułgarii następujących produktów pochodzących ze Wspólnoty podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod bułgarskiej taryfy celnej	Wyszczególnienie	Ilość rocznie od 1.1.2005 (hl)	Stosowana stawka celna
ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino musujące, w pojemnikach o objętości nie większej niż 2 litry Wino ze świeżych winogron	73 100	wolne

- 2) Przywóz do Wspólnoty następujących produktów pochodzących z Bułgarii podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie	Ilość rocznie od 1.1.2005 (hl)	Roczny wzrost od 1.1.2006 (hl)	Stosowana stawka celna
ex 2204 10	Wino musujące, w pojemnikach o objętości nie większej niż 2 litry	4 000	200	wolne
ex 2204 21	Wino ze świeżych winogron	510 000	25 500	wolne
ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	195 000	0	wolne

- 3) Reguły pochodzenia stosowane na mocy niniejszego porozumienia przedstawiono w protokole 4 do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony.
- 4) Dla celów niniejszego porozumienia pojęcie wino odpowiada definicji w pkt 10 załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, a jego produkcja musi być zgodna z zasadami regulującymi praktyki i procesy enologiczne, określonymi w tytule V i załącznikach IV i V do omawianego rozporządzenia oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1622/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz ustanawiające wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych.
- 5) Przywóz wina w ramach koncesji przewidzianych niniejszym porozumieniem będzie podlegał okazaniu świadectwa, wydanego przez wzajemnie uznany organ urzędowy, znajdujący się w wykazie, który zostanie sporządzony wspólnie, stwierdzającego, że dane wino jest zgodne z pkt 4.

- 6) Umawiające się Strony zapewniają, że wzajemnie przyznane koncesje handlowe nie zostaną podważone przez inne środki.
- 7) Konsultacje dotyczące jakichkolwiek problemów związanych z funkcjonowaniem niniejszego porozumienia są przeprowadzane na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron.
- 8) Niniejsze porozumienie stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach określonych w tym Traktacie, oraz, z drugiej strony, do terytorium Republiki Bułgarii.
- 9) Niniejsze porozumienie zostanie zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich właściwymi procedurami.

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. i wygasa z dniem wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego w sprawie win i wyrobów spirytusowych.

Będę zobowiązany, jeśli zechciałby Pan potwierdzić, iż Pański Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.”.

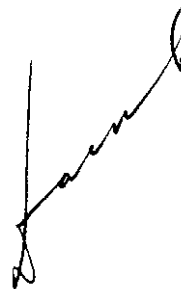
Mam zaszczyt potwierdzić, że mój Rząd zgadza się z treścią Pańskiego listu.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

Съставено в Брюксел
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

23 -02- 2006

За правителството на Република България
Por el Gobierno de la República de Bulgaria
Za vládu Bulharské republiky
For regeringen for Republikken Bulgarien
Für die Regierung der Republik Bulgarien
Bulgaaria Vabariigi Valitsuse nimel
Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας
For the Government of the Republic of Bulgaria
Pour le gouvernement de la République de Bulgarie
Per il Governo della Repubblica di Bulgaria
Bulgārijas Republikas valdības vārdā
Bulgarijos Vyriausybės vardu
a Bolgár Köztársaság kormánya részéről
Voor de regering van de Republiek Bulgarije
W imieniu Rządu Republiki Bulgarii
Pelo Governo da República da Bulgária
Za vládu Bulharskej republiky
Za Vlado Republike Bolgarije
Bulgarian tasavallan hallituksen puolesta
På Republiken Bulgariens regerings vägnar

POROZUMIENIE**w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji na niektóre wina***A. List Wspólnoty*

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt odnieść się do umowy z dnia 22 marca 2001 r. w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina i wyroby spirytusowe, zmieniającej umowę z dnia 26 listopada 1993 r. oraz do negocjacji zakończonych w roku 2004 pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie koncesji handlowych na wina.

Niniejszym potwierdzam, że w wyniku negocjacji i toczącej się procedury przyjęcia i wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego, obejmującego wina i wyroby spirytusowe, oraz w celu wdrażania wyników negocjacji w sprawie nowych dwustronnych koncesji handlowych na niektóre wina, Wspólnota Europejska i Rumunia uzgodniły, co następuje i co zastąpi koncesje na wino ustalone w wymianie listów z 2001 r.:

- 1) Przywóz do Rumunii następujących produktów pochodzących ze Wspólnoty podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod rumuńskiej taryfy celnej	Wyszczególnienie	Ilość rocznie (hl)	Stosowana stawka celna (% cła KNU)
ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	60 000	wolne

- 2) Przywóz do Wspólnoty następujących produktów pochodzących z Rumunii podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie	Ilość rocznie (hl)	Stosowana stawka celna
ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	345 000	wolne

- 3) Reguły pochodzenia stosowane na mocy niniejszego porozumienia przedstawiono w protokole 4 do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony.
- 4) Dla celów niniejszego porozumienia pojęcie wino odpowiada definicji w pkt 10 załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, a jego produkcja musi być zgodna z zasadami regulującymi praktyki i procesy enologiczne, określonymi w tytule V i załącznikach IV i V do omawianego rozporządzenia oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1622/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz ustanawiające wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych.
- 5) Przywóz wina w ramach koncesji przewidzianych niniejszym porozumieniem będzie podlegał okazaniu świadectwa, wydanego przez wzajemnie uznany organ urzędowy, znajdujący się w wykazie, który zostanie sporządzony wspólnie, stwierdzającego, że dane wino jest zgodne z pkt 4.

- 6) Umawiające się Strony zapewniają, że wzajemnie przyznane koncesje handlowe nie zostaną podważone przez inne środki.
- 7) Konsultacje dotyczące jakichkolwiek problemów związanych z funkcjonowaniem niniejszego porozumienia są przeprowadzane na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron.
- 8) Niniejsze porozumienie stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach określonych w tym Traktacie, oraz, z drugiej strony, do terytorium Rumunii.
- 9) Niniejsze porozumienie zostanie zatwierdzone przez Umawiające się Strony zgodnie z ich właściwymi procedurami.

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie we Wspólnocie z dniem 1 stycznia 2005 r., a w Rumunii z pierwszym dniem miesiąca następującego po dacie notyfikowania Wspólnocie przez Rumunię, że jej wewnętrzne procedury zatwierdzenia zostały zakończone. Porozumienie wygasa z dniem wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego w sprawie win i wyrobów spirytusowych.

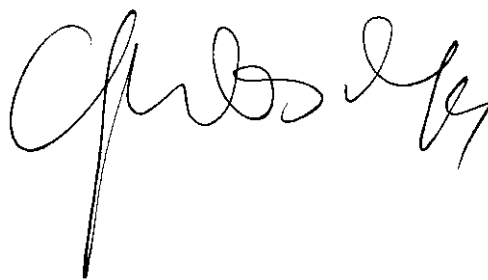
Będę zobowiązany, jeśli zechciałby Pan potwierdzić, iż Pański Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselë,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den
Adoptat la Bruxelles

23 -02- 2006

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
pentru Comunitatea Europeană

B. List Rumunii

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dnia dzisiejszego o następującej treści:

„Mam zaszczyt odnieść się do umowy z dnia 22 marca 2001 r. w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie wzajemnego ustanowienia kontyngentów taryfowych na niektóre wina i wyroby spirytusowe, zmieniającej umowę z dnia 26 listopada 1993 r. oraz do negocjacji zakończonych w roku 2004 pomiędzy Wspólnotą Europejską i Rumunią w sprawie koncesji handlowych na wina.

Niniejszym potwierdzam, że w wyniku negocjacji i toczącej się procedury przyjęcia i wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego, obejmującego wina i wyroby spirytusowe, oraz w celu wdrażania wyników negocjacji w sprawie nowych dwustronnych koncesji handlowych na niektóre wina, Wspólnota Europejska i Rumunia uzgodniły, co następuje i co zastąpi koncesje na wino ustalone w wymianie listów z 2001 r.:

- 1) Przywóz do Rumunii następujących produktów pochodzących ze Wspólnoty podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod rumuńskiej taryfy celnej	Wyszczególnienie	Ilość rocznie (hl)	Stosowana stawka celna (% cła KNU)
ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	60 000	wolne

- 2) Przywóz do Wspólnoty następujących produktów pochodzących z Rumunii podlega koncesjom określonym poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie	Ilość rocznie (hl)	Stosowana stawka celna
ex 2204 10 ex 2204 21 ex 2204 29	Wino ze świeżych winogron	345 000	wolne

- 3) Reguły pochodzenia stosowane na mocy niniejszego porozumienia przedstawiono w protokole 4 do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony.
- 4) Dla celów niniejszego porozumienia pojęcie wino odpowiada definicji w pkt 10 załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, a jego produkcja musi być zgodna z zasadami regulującymi praktyki i procesy enologiczne, określonymi w tytule V i załącznikach IV i V do omawianego rozporządzenia oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1622/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz ustanawiające wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych.
- 5) Przywóz wina w ramach koncesji przewidzianych niniejszym porozumieniem będzie podlegał okazaniu świadectwa, wydanego przez wzajemnie uznany organ urzędowy, znajdujący się w wykazie, który zostanie sporządzony wspólnie, stwierdzającego, że dane wino jest zgodne z pkt 4.

- 6) Umawiające się Strony zapewniają, że wzajemnie przyznane koncesje handlowe nie zostaną podważone przez inne środki.
- 7) Konsultacje dotyczące jakichkolwiek problemów związanych z funkcjonowaniem niniejszego porozumienia są przeprowadzane na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron.
- 8) Niniejsze porozumienie stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach określonych w tym Traktacie, oraz z drugiej strony, do terytorium Rumunii.
- 9) Niniejsze porozumienie zostanie zatwierdzone przez Umawiające się Strony zgodnie z ich właściwymi procedurami.

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie we Wspólnocie z dniem 1 stycznia 2005 r., a w Rumunii z pierwszym dniem miesiąca następującego po dacie notyfikowania Wspólnocie przez Rumunię, że jej wewnętrzne procedury zatwierdzenia zostały zakończone. Porozumienie wygasa z dniem wejścia w życie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego w sprawie win i wyrobów spirytusowych.

Będę zobowiązany, jeśli zechciałby Pan potwierdzić, iż Pański Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.”.

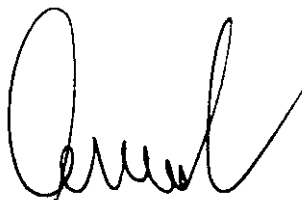
Mam zaszczyt potwierdzić, że mój Rząd zgadza się z treścią Pańskiego listu.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

Adoptat la Bruxelles
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsselben,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

23 -02- 2006

În numele Guvernului României
Por el Gobierno de Rumanía
Za vládu Rumunska
For regeringen for Rumænien
Für die Regierung Rumäniens
Rumeenia valitsuse nimel
Για την Κυβέρνηση της Ρουμανίας
For the Government of Romania
Pour le gouvernement de la Roumanie
Per il Governo della Romania
Rumānijas valdības vārdā
Rumunijos Vyriausybės vardu
Románia kormányza részéről
Voor de regering van Roemenië
W imieniu Rządu Rumunii
Pelo Governo da Roménia
Za vládu Rumunska
Za Vlado Romunije
Romanian hallituksen puolesta
På Rumäniens regerings vägnar

ZAŁĄCZNIK
„ZAŁĄCZNIK
KODY TARIC

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC
09.7001	ex 2204 10	2204 10 19 91 2204 10 99 91
09.7003	ex 2204 21	2204 21 79 79 2204 21 79 80 2204 21 80 79 2204 21 80 80 2204 21 84 59 2204 21 84 70 2204 21 85 79 2204 21 85 80 2204 21 94 20 2204 21 98 20 2204 21 99 10
09.7005	ex 2204 29	2204 29 65 00 2204 29 75 10 2204 29 83 10 2204 29 83 80 2204 29 84 20 2204 29 94 20 2204 29 98 20 2204 29 99 10
09.7013	ex 2204 10	2204 10 19 91 2204 10 19 99 2204 10 99 91 2204 10 99 99
	ex 2204 21	2204 21 79 79 2204 21 79 80 2204 21 80 79 2204 21 80 80 2204 21 84 59 2204 21 84 70 2204 21 85 79 2204 21 85 80 2204 21 94 20 2204 21 98 20 2204 21 99 10
	ex 2204 29	2204 29 65 00 2204 29 75 10 2204 29 83 10 2204 29 83 80 2204 29 84 20 2204 29 94 20 2204 29 98 20 2204 29 99 10"

DECYZJA RADY

z dnia 21 lutego 2006 r.

w sprawie zawarcia Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie objęcia Danii przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, oraz przepisami rozporządzenia (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej

(2006/188/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 1 lit. a) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja prowadziła negocjacje w imieniu Wspólnoty w sprawie Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie objęcia Danii przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ⁽²⁾ oraz przepisami rozporządzenia (WE) nr 2725/2000 ⁽³⁾.
- (2) Umowa ta została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 13 marca 2005 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady z dnia 13 czerwca 2005 r.
- (3) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i jej stosowaniu.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(5) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie objęcia Danii przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, oraz przepisami rozporządzenia (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej, zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 10 ust. 2 umowy ⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 2006 r.

W imieniu Rady
K. GASTINGER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 grudnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dokonaniu notyfikacji przez Umawiające się Strony.

UMOWA

pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej Wspólnotą,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO DANII, zwane dalej Danią,

z drugiej strony,

ODWOŁUJĄC SIĘ do uczestnictwa Danii w Konwencji określającej Państwo Członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosków o azyl wniesionych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, podpisanej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r., zwanej Konwencją Dublińską,

ODWOŁUJĄC SIĘ do art. 12 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Islandii oraz Królestwa Norwegii ustanawiającej kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Państwie Członkowskim, w Islandii lub w Norwegii,

BIORĄC POD UWAGĘ, że rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, zwane dalej „rozporządzeniem Dublin II”, zastępuje Konwencję Dublińską,

UZNAJĄC, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, było przyjęte przez Komisję w dniu 2 września 2003 r.,

MAJĄC NA UWADZE doniosłość rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” dla porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej, zwanego w dalszej części niniejszego dokumentu „rozporządzeniem Eurodac”. „Rozporządzenie Eurodac” i „rozporządzenie Dublin II”, w dalszej części niniejszego dokumentu zwane są „rozporządzeniami”,

UZNAJĄC, że Rada w dniu 28 lutego 2002 r. podjęła rozporządzenie (WE) nr 407/2002 dotyczące ustalonych zasad dla wdrożenia „rozporządzenia Eurodac”,

ODWOŁUJĄC SIĘ do Protokołu w sprawie stanowiska Danii stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („protokół w sprawie stanowiska Danii”), stosownie do którego „rozporządzenie Dublin II” i „rozporządzenie Eurodac” nie są wiążące, ani nie mają zastosowania w Danii,

DAŻĄC, aby przepisy rozporządzeń, przyszłe zmiany do nich oraz przepisy wykonawcze miały zastosowanie na podstawie prawa międzynarodowego do stosunków pomiędzy Wspólnotą i Danią, będącą Państwem Członkowskim o szczególnej pozycji w odniesieniu do tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

PODKREŚLAJĄC doniosłość właściwej koordynacji Wspólnoty i Danii w odniesieniu do negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, które mogą oddziaływać lub zmieniać zakres rozporządzeń,

PODKREŚLAJĄC, że Dania powinna starać się przyłączyć do międzynarodowych umów zawartych przez Wspólnotę, w których uczestnictwo Danii jest istotne dla spójnego stosowania rozporządzeń i niniejszej umowy,

UZNAJĄC, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien posiadać jurysdykcję w celu zapewnienia jednolitego stosowania i wykładni niniejszej umowy, w tym przepisów rozporządzeń oraz wszelkich środków wykonawczych, które stanowią część niniejszego porozumienia,

ODWOŁUJĄC SIĘ do jurysdykcji przyznanej Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 68 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do orzekania w kwestiach prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni aktów instytucji Wspólnoty opartych na tytule IV Traktatu, w tym ważności i wykładni niniejszej umowy, oraz powołując się na okoliczność, iż niniejsze postanowienie nie wiąże ani nie stosuje się do Danii, w wyniku protokołu w sprawie stanowiska Danii,

MAJĄC NA UWADZE, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien posiadać jurysdykcję na tych samych warunkach do wydawania orzeczeń wstępnych w sprawie wniosków dotyczących ważności i interpretacji niniejszej umowy, które są podnoszone przez sąd lub trybunał Danii, oraz że sądy i trybunały Danii powinny występować o rozstrzygnięcie w trybie prejudycjalnym na tych samych warunkach, co sądy i trybunały innych Państw Członkowskich odnośnie do interpretacji rozporządzeń i środków wykonawczych do nich,

ODWOŁUJĄC SIĘ do postanowienia, że stosownie do art. 68 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Rada Unii Europejskiej, Europejska Komisja i Państwa Członkowskie mogą wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie interpretacji aktów instytucji Wspólnoty przyjętych w oparciu o tytuł IV Traktatu, w tym o interpretację niniejszej umowy, oraz do faktu, że niniejsze postanowienie nie będzie wiążące, ani nie będzie mieć zastosowania w Danii, co wynika z protokołu w sprawie stanowiska Danii,

MAJĄC NA UWADZE TO, że Dania powinna posiadać, na tych samych warunkach jak inne Państwa Członkowskie w odniesieniu do rozporządzeń i środków wykonawczych do nich, możliwość wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie wykładni niniejszej umowy,

PODKREŚLAJĄC, że zgodnie z duńskim prawodawstwem, sądy w Danii powinny, dokonując wykładni niniejszej umowy, rozporządzeń i jakichkolwiek wspólnotowych środków wykonawczych stanowiących część niniejszej umowy, należycie uwzględnić decyzje zawarte w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i sądów Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich odnoszące się do rozporządzeń i wszelkich wspólnotowych środków wykonawczych,

MAJĄC NA UWADZE TO, że należy umożliwić wystąpienie do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawach dotyczących wykonania obowiązków na podstawie niniejszej umowy zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską regulującymi sposób postępowania przed Trybunałem,

ZWAŻYWSZY, że na mocy art. 300 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, niniejsza umowa wiąże Państwa Członkowskie; tym samym jest właściwe, aby Dania, w przypadku niewykonania swoich zobowiązań przez Państwo Członkowskie, była w stanie wnieść skargę do Komisji jako stróża Traktatu,

MAJĄC NA UWADZE TO, że Dania, stosownie do art. 3 protokołu w sprawie stanowiska Danii, nie ponosi konsekwencji finansowych środków, które nie są wiążącymi, ani nie mają zastosowania w Danii, poza kosztami administracyjnymi, oraz że udział Danii w kosztach operacyjnych związanych ze stworzeniem i funkcjonowaniem Jednostki Centralnej zgodnie z art. 3 „rozporządzenia Eurodac”, musi być zatem określony,

PODKREŚLAJĄC, że protokół stosownie do art. 12 niniejszej umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską, Islandią i Norwegią dotyczący kryteriów i mechanizmów wyznaczania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w Państwie Członkowskim lub w Islandii, lub w Norwegii, zapewni stosunki pomiędzy Islandią i Norwegią, z jednej strony, i Danią, z drugiej strony, w odniesieniu do przepisów „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac”,

DAŻĄC do określenia równoległe z niniejszą umową, treści niniejszego protokołu przez Wspólnotę Europejską, Islandię i Norwegię, oraz za zgodą Danii,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej umowy jest zastosowanie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej („rozporządzenie Dublin II”), rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej („rozporządzenie Eurodac”) oraz środków wykonawczych do tych rozporządzeń w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.

2. Celem Stron umowy jest doprowadzenie do jednolitego zastosowania i wykładni przepisów rozporządzeń oraz środków wykonawczych do tych rozporządzeń we wszystkich Państwach Członkowskich.

3. Postanowienia art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 niniejszej umowy wynikają z protokołu w sprawie stanowiska Danii.

Artykuł 2

„Rozporządzenie Dublin II” i „rozporządzenie Eurodac”

1. Przepisy „rozporządzenia Dublin II”, które jest załączone do niniejszej umowy i stanowi jej część, łącznie ze środkami wykonawczymi do tego rozporządzenia przyjętymi zgodnie z art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II”, i – w poszanowaniu środków wykonawczych przyjętych po wejściu w życie tej umowy – wprowadzone przez Danią, jak określono w art. 4 niniejszej umowy, obowiązują, zgodnie z prawem międzynarodowym, w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią.

2. Przepisy „rozporządzenia Eurodac”, które jest załączone do niniejszej umowy i stanowi jej część, łącznie ze środkami wykonawczymi do tego rozporządzenia przyjętymi zgodnie z art. 22 lub art. 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac”, i – w poszanowaniu środków wykonawczych przyjętych po wejściu w życie tej umowy – wprowadzone przez Danią, jak określono w art. 4 niniejszej umowy, obowiązują, zgodnie z prawem międzynarodowym, w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią.

3. Datę wejścia w życie niniejszej umowy stosuje się zamiast daty wymienionej w art. 29 „rozporządzenia Dublin II” i w art. 27 „rozporządzenia Eurodac”.

Artykuł 3

Zmiany do „rozporządzenia Dublin II” i do „rozporządzenia Eurodac”

1. Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu zmian do „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac”, jakiegokolwiek tego typu zmiany nie będą wiążące, ani stosowane w Danii.

2. Ilekroć przyjęte zostaną zmiany do rozporządzeń, Dania powiadomi Komisję o tym, czy decyduje się wprowadzić te zmiany. Powiadomienie należy złożyć w chwili przyjęcia zmian lub w ciągu 30 dni od chwili ich przyjęcia.

3. Jeśli Dania postanowi o wprowadzeniu treści zmian, wówczas powiadomienie wskazuje, czy wprowadzenie może nastąpić w drodze administracyjnej, czy wymaga parlamentarnego zatwierdzenia.

4. Jeśli powiadomienie wskazuje, że wprowadzenie może nastąpić w drodze administracyjnej, powiadomienie stwierdza ponadto, że wszelkie niezbędne środki administracyjne wchodzą w życie w dniu wejścia w życie zmian do rozporządzeń, lub że weszły w życie w dniu zawiadomienia, w zależności od tego, która data jest późniejsza.

5. W przypadku gdy powiadomienie wskazuje, że wprowadzenie wymaga w Danii parlamentarnego zatwierdzenia, stosuje się następujące przepisy:

- a) środki legislacyjne w Danii wchodzą w życie w dniu wejścia w życie zmian do rozporządzeń lub w okresie 6 miesięcy od powiadomienia, w zależności od tego, która data jest późniejsza;
- b) jeśli środki w Danii nie weszły w życie w dniu wejścia w życie zmian do rozporządzeń, Dania stosuje tymczasowo w zakresie zgodnym z jej ustawodawstwem krajowym istotę tych zmian;
- c) Dania powiadamia Komisję o dniu, w którym legislacyjne środki wykonawcze wchodzą w życie, oraz o wszelkich szczególnych środkach podjętych z uwagi na tymczasowe obowiązywanie.

6. Powiadomienie przez Danię, że treść zmian wprowadzono w Danii zgodnie z ust. 4 lub 5, tworzy na mocy prawa międzynarodowego wzajemne zobowiązania pomiędzy Danią i Wspólnotą. Zmiany do rozporządzeń stanowią wówczas zmiany do niniejszej umowy i uważa je się za załączone do niej.

7. W przypadku gdy:

- a) Dania powiadamia o swojej decyzji o niewprowadzeniu zmian; lub
- b) Dania nie sporządza powiadomienia w terminie 30 dni określonym w ust. 2; lub
- c) środki legislacyjne w Danii nie wchodzą w życie w terminach określonych w ust. 5;

niniejszą umowę uważa się za rozwiązaną, chyba że Strony w okresie 90 dni postanowią inaczej, lub, w sytuacji, o której mowa w lit. c), środki legislacyjne w Danii wejdą w życie w tym samym okresie. Rozwiązanie umowy wywołuje skutki 3 miesiące po upływie okresu 90 dni.

8. Nie ma to wpływu na wnioski przekazane stosownie do „rozporządzenia Dublin II” przed dniem rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 7.

Artykuł 4

Środki wykonawcze

1. Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu opinii przez Komitet wymieniony w art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II” i art. 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac”, ani w przyjmowaniu środków wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 22 „rozporządzenia Eurodac”. Środki wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II” lub stosownie do art. 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac” i środki wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 22 „rozporządzenia Eurodac” nie są wiążące i nie mają zastosowania do Danii.

2. W każdym przypadku gdy przyjmuje się środki wykonawcze zgodnie z art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II” i stosownie do art. 22 lub 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac”, Danię należy powiadomić o środkach wykonawczych. Dania zawiadamia Komisję o swojej decyzji odnośnie do wprowadzenia lub nie treści środków wykonawczych. Powiadomienie

należy przekazać po otrzymaniu środków wykonawczych lub w okresie 30 dni od tego terminu.

3. Powiadomienie stwierdza, że wszelkie niezbędne środki administracyjne w Danii wchodzą w życie z dniem wejścia w życie środków wykonawczych, lub że weszły w życie z dniem powiadomienia, w zależności od tego, która data jest późniejsza.

4. Powiadomienie Danii o tym, iż treść środków wykonawczych została wprowadzona w Danii, tworzy wzajemne zobowiązania pomiędzy Danią i Wspólnotą na mocy prawa międzynarodowego. Wówczas środki wykonawcze będą stanowić część niniejszej umowy.

5. W przypadku gdy:

- a) Dania powiadomi o swojej decyzji o niewprowadzeniu środków wykonawczych; lub
- b) Dania nie sporządzi powiadomienia w terminie 30 dni określonym w ust. 2;

niniejszą umowę uważa się za rozwiązaną, chyba że Strony w okresie 90 dni postanowią inaczej. Rozwiązanie wywołuje skutki 3 miesiące po upływie okresu 90 dni.

6. Nie ma to wpływu na wnioski przekazane stosownie do „rozporządzenia Dublin II” przed dniem rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 5.

7. Jeśli w wyjątkowych przypadkach wprowadzenie wymaga zatwierdzenia parlamentarnego w Danii, informuje o tym powiadomienie Danii na mocy ust. 2 i stosuje się postanowienia art. 3 ust. 5–8.

Artykuł 5

Umowy międzynarodowe, które mają wpływ na „rozporządzenie Dublin II” i „rozporządzenie Eurodac”

1. Umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę w oparciu o przepisy „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac” nie są wiążące i nie mają zastosowania do Danii.

2. Dania nie będzie zawierać umów międzynarodowych, które mogą wpływać na lub zmieniać zakres rozporządzeń załączonych do niniejszej umowy, dotyczących określenia właściwości dla rozpatrywania wniosku o azyl lub środków dotyczących porównywania odcisków palców obywateli państw trzecich objętych „rozporządzeniem Eurodac”, chyba że następuje to w porozumieniu ze Wspólnotą, oraz jeśli zostały zawarte zadowalające porozumienia w odniesieniu do stosunku między niniejszą umową a porozumieniem międzynarodowym, o którym mowa.

3. Przy negocjowaniu umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ lub zmieniać zakres rozporządzeń załączonych do niniejszej umowy, Dania będzie koordynować swoje stanowisko ze Wspólnotą i zaniecha podejmowania jakichkolwiek działań, które zagroziłyby celom stanowiska Wspólnoty, w ramach jej kompetencji w takich negocjacjach.

Artykuł 6

Jurysdykcja Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie wykładni niniejszej umowy

1. Jeśli w trakcie postępowania przed sądem lub trybunałem Danii podniesiona zostanie kwestia ważności lub wykładni niniejszej umowy, to ten sąd lub trybunał występują z wnioskiem do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w sprawie, ilekroć w takich samych okolicznościach wymagane byłoby, aby sąd lub trybunał innego Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej uczynił to w poszanowaniu „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac” oraz środków wykonawczych do rozporządzenia, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.

2. Zgodnie z prawem Danii sądy Danii, dokonując wykładni niniejszej umowy, biorą pod uwagę decyzje zawarte w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości odnoszące się do przepisów „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac” oraz jakichkolwiek Wspólnotowych środków wykonawczych.

3. Dania może, podobnie jak Rada, Komisja i każde z Państw Członkowskich, wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w kwestii wykładni niniejszej umowy. Orzeczenie wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w odpowiedzi na taki wniosek nie ma zastosowania do orzeczeń sądów lub trybunałów Państw Członkowskich, które stały się *res judicata*.

4. Dania jest uprawniona do przedkładania Trybunałowi Sprawiedliwości uwag w sprawach, których pytanie zostało skierowane do tegoż Trybunału przez sąd lub trybunał Państwa Członkowskiego z wnioskiem o wydanie orzeczenia prejudycjalnego dotyczącego wykładni każdego postanowienia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.

5. Stosuje się Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego regulamin.

6. W przypadku gdy postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską odnoszące się do wydawania orzeczeń przez Trybunał Sprawiedliwości zostają zmienione ze skutkiem dla orzeczeń odnoszących się do „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac”, Dania może powiadomić Komisję o swojej decyzji o niezastosowaniu zmian w odniesieniu do niniejszej umowy. Powiadomienia należy dokonać w momencie wejścia w życie zmian lub w terminie 60 dni od tego terminu.

W takim przypadku niniejszą umowę uważa się za rozwiązaną. Rozwiązanie wywołuje skutki 3 miesiące po powiadomieniu.

7. Pozostaje to bez wpływu na wnioski, które zostały przekazane zgodnie z „rozporządzeniem Dublin II” przed dniem rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 6.

Artykuł 7

Jurysdykcja Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do wykonania niniejszej umowy

1. Komisja może wszcząć przed Trybunałem Sprawiedliwości postępowania przeciwko Danii dotyczące niewywiązania się ze zobowiązania wynikającego z niniejszej umowy.

2. Dania może wnieść skargę do Komisji z tytułu niewykonania przez Państwo Członkowskie swoich zobowiązań na mocy niniejszej umowy.

3. Mają zastosowanie odpowiednie postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską regulujące postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości, a także Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego regulamin.

Artykuł 8

Zakres terytorialny

Niniejszą umowę stosuje się do terytoriów wymienionych w art. 299 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz ww. zgodności z art. 26 „rozporządzenia Eurodac” oraz art. 26 „rozporządzenia Dublin II”.

Artykuł 9

Wkłady finansowe dotyczące systemu „Eurodac”

W zakresie dotyczącym kosztów administracyjnych i operacyjnych związanych z instalacją i funkcjonowaniem Jednostki Centralnej Dania wnosi do rocznego budżetu WE roczną kwotę obliczoną na podstawie przyznanych środków budżetowych rozdzielonych dla tego celu, odpowiednio do wyrażonego w procentach produktu narodowego brutto Danii w stosunku do globalnego produktu narodowego brutto wszystkich państw uczestniczących.

Niniejsze postanowienie stosuje się od roku, w którym Dania dołączyła do Jednostki Centralnej.

Wkład Danii dla początkowej instalacji Jednostki Centralnej będzie stanowił sumę ryczałtowej kwoty stanowiącej równowartość kwoty zwróconej dla wkładu Danii do ogólnego budżetu Unii Europejskiej, z uwagi na jej wcześniejsze nieuczestniczenie w „rozporządzeniu Eurodac”.

Artykuł 10

Rozwiązanie umowy

1. Niniejsza umowa ulega rozwiązaniu, w przypadku gdy Dania poinformuje inne Państwa Członkowskie o tym, że nie chce czynić dłużej użytku z postanowień części I protokołu w sprawie stanowiska Danii, wersja na podstawie art. 7 wymienionego protokołu.

2. Niniejsza umowa może zostać rozwiązana przez którąkolwiek Umawiającą się Stronę w drodze wypowiedzenia złożonego drugiej Umawiającej się Stronie. Rozwiązanie staje się skuteczne sześć miesięcy od daty złożenia wypowiedzenia.

3. Nie ma to wpływu na wnioski, które zostały przekazane przed datą rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 1 lub 2.

Artykuł 11

Wejście w życie

1. Niniejszą umowę Umawiające się Strony przyjmują zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po powiadomieniu Umawiających się Stron o zakończeniu ich odpowiednich procedur wymaganych w tym celu.

ARTYKUŁ 12

Autentyczność tekstów

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch kopiach w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, każdy z wymienionych tekstów jest na równi autentyczny.

ZAŁĄCZNIK

Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesiony w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublinskiej.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 lutego 2006 r.

przyznająca odstępstwo Austrii zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 590)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2006/189/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jeśli ilości nawozu naturalnego, które państwo członkowskie zamierza stosować w przeliczeniu na hektar rocznie, różnią się od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, muszą one być ustalone tak, by nie stanowiły przeszkody w realizacji celów określonych w art. 1 wymienionej dyrektywy i muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych kryteriów, na przykład tak jak w omawianym przypadku, długich okresów wegetacji i upraw o wysokim poborze azotu.
- (2) Austria złożyła wniosek do Komisji o przyznanie odstępstwa na mocy załącznika III pkt 2 akapit trzeci do dyrektywy 91/676/EWG.
- (3) Odstępstwo to dotyczy zamiaru zezwolenia przez Austrię na stosowanie 230 kg azotu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów zwierzęcych w określonych gospodarstwach hodujących bydło, których grunty rolne, na których można stosować odchody zwierzęce, są obsiane trawą, poplonami z trawy lub buraków lub innymi roślinami uprawnymi podsiewanymi trawą o potencjalnie małych możliwościach wymywania azotu. Odstępstwo potencjalnie dotyczy około 2 000 gospodarstw i 60 000 sztuk zwierząt gospodarskich odpowiadających 3 % wszystkich gospodarstw i 4 % ogółu zwierząt gospodarskich.

- (4) Austria przyjęła prawodawstwo wprowadzające w życie dyrektywę 91/676/EWG, mające również zastosowanie do odstępstwa, o przyznanie którego złożono wniosek.
- (5) W trzecim sprawozdaniu z wdrażania dyrektywy dotyczącej azotanów w latach 2000–2003 w Austrii stwierdzono, że zimą średnie stężenie azotanów w wodach powierzchniowych wynosi poniżej 25 mg/l we wszystkich punktach monitorowania. Średnie stężenie we wszystkich punktach wynosi 5,8 mg/l NO₃. Średnie stężenie w wodach gruntowych wynosi 19,6 mg/l. W 74 % punktów średnie stężenie jest niższe niż 25 mg/l. Żadne jezioro w Austrii nie jest eutroficzne. Analiza tendencji wykazuje, że jakość wody jest stała w większości punktów pobierania próbek.
- (6) W latach 1990–2003 znacząco spadła liczebność zwierząt gospodarskich oraz wykorzystanie nawozów mineralnych: liczebność bydła spadła o 21 %, świń o 12 % i drobiu o 6 %. W latach 2000–2002 stosowano odpowiednio 47,8 kg azotu na hektar i 35,4 kg na hektar rocznie azotu pochodzącego z odchodów zwierzęcych i nawozów chemicznych. Stanowi to najmniejsze zużycie w UE i jest mniejsze w porównaniu z latami 1996–1999 o odpowiednio 7 % i 5 %.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 91/676/EWG Austria realizuje plan działania na całym swoim terytorium.
- (8) Dodatkowe dokumenty przedłożone przez Austrię w notyfikacji pokazują, że proponowana ilość 230 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów bydła, jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak długie okresy wegetacji i uprawy o wysokim poborze azotu.
- (9) Po przeanalizowaniu wniosku Austrii Komisja stwierdza, że proponowana ilość 230 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów bydła, nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych ściśle określonych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (10) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie w powiązaniu z obecnym programem działania wygasającym z końcem 2007 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na podstawie art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo, o przyznanie którego Austria złożyła wniosek pismem z dnia 3 listopada 2005 r. w celu zezwolenia na stosowanie większej ilości odchodów zwierzęcych od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- „hodowle bydła” oznaczają gospodarstwa rolne, na które przypadają co najmniej trzy sztuki zwierząt gospodarskich, z których dwie trzecie stanowi bydło;
- „trawa” oznacza trwałe lub krótkotrwałe użytki zielone (krótkotrwałe pastwiska zakładane są zwykle na okres krótszy niż cztery lata);
- „rośliny uprawne podsiewane trawą”: zboża na kiszonce, kukurydza na kiszonce podsiewana przed zbiorami lub po zbiorach trawą, która w czasie zimy działa jako poplony do biologicznego zatrzymywania pozostałości azotu;
- „buraki” oznaczają buraki pastewne.

Artykuł 3

Zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ma indywidualne zastosowanie w poszczególnych hodowlach bydła pod warunkami określonymi w art. 4, 5 i 6, w których system płodozmianu obejmuje więcej niż 70 % roślin uprawnych pochłaniających azot o długim okresie wegetacji.

Artykuł 4

Roczne zezwolenia i zobowiązania

- Rolnicy, którzy chcą skorzystać z odstępstwa, co roku przedstawiają właściwym organom wniosek o przyznanie odstępstwa.
- Wraz z corocznym wnioskiem określonym w ust. 1 rolnicy zobowiązują się na piśmie do spełnienia warunków określonych w art. 5 i 6.

Artykuł 5

Stosowanie nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość odchodów zwierzęcych (w tym odchody pochodzące bezpośrednio od zwierząt), stosowana na użytkach rolnych każdego roku w hodowlach bydła, nie przekracza ilości nawozu naturalnego zawierającej 230 kg azotu na hektar, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–8.

2. Ogólna wielkość dawki azotu jest zgodna z zapotrzebowaniem na składniki pokarmowe poszczególnych roślin uprawnych oraz zawartością tej substancji w glebie. Całkowita dawka azotu z nawozów nie przekracza 280 kg na hektar rocznie.

3. Każde gospodarstwo posiada swój plan nawożenia opisujący płodozmian na użytkach rolnych i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz nawozów azotowych i fosforanowych. Plan ten jest dostępny w gospodarstwie najpóźniej od dnia 1 marca każdego roku.

Plan nawożenia zawiera:

- liczbę zwierząt gospodarskich, opis systemu magazynowania i przechowywania wraz z dostępną pojemnością do celów przechowywania nawozu naturalnego;
- wyliczenie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego (minus straty poniesione podczas magazynowania i przechowywania) oraz fosforu wyprodukowanego w gospodarstwie;
- płodozmian oraz powierzchnię każdej uprawy wraz ze szkicową mapką określającą położenie poszczególnych pól;
- przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu;
- ilość i rodzaj nawozu dostarczonego i wykorzystanego poza użytkami rolnymi danego gospodarstwa;
- stosowanie azotu i fosforu pochodzącego z nawozu naturalnego w podziale na poszczególne pola (działki gospodarstwa jednolite pod względem upraw i typu gleby);
- stosowanie azotu i fosforu pochodzących z nawozów chemicznych i innych nawozów w podziale na poszczególne pola.

W celu zapewnienia spójności między planami a faktycznymi praktykami rolniczymi plany zostają poddane przeglądowi nie później niż w ciągu siedmiu dni po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w praktykach rolniczych.

- Każde gospodarstwo przygotowuje swój rejestr nawożenia. Jest on każdego roku przedkładany właściwemu organowi.
- Każde gospodarstwo rolne, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, zgadza się na objęcie kontrolą stosowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, planu i rejestru nawożenia.

6. W każdym gospodarstwie, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, co najmniej raz na cztery lata przeprowadza się okresową analizę gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na każde 5 hektarów użytków.

7. Nie rozrzuca się nawozu naturalnego w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

8. Nie stosuje się nawozu na użytkach znajdujących się w odległości do 30 m od jeziora.

Artykuł 6

Pokrycie gruntów

70 % lub więcej powierzchni w danym gospodarstwie hodowlanym, w którym stosuje się nawóz naturalny, przeznacza się pod uprawę trawy, poplonów z trawy lub buraków i innych roślin uprawnych podsiewanych trawą przed lub po zbiorach o potencjalnie małych możliwościach wymywania azotu. Rolnicy korzystający z indywidualnego odstępstwa stosują następujące środki:

- a) celem zapewnienia na obszarach użytkowych stałej pokrywy roślinnej, co pozwoli odzyskać azotany wymyte z podglebia w czasie jesieni oraz ograniczy ich wymycie w czasie zimy, poplonów z trawy nie zasiewa się przed 1 marca;
- b) krótkotrwale użytki zielone należy zaorać na wiosnę;
- c) system płodozmianu nie zawiera roślin strączkowych ani innych roślin wiążących azot atmosferyczny. Jednakże nie dotyczy to koniczyny w użytkach zielonych, na których jej zawartość wynosi mniej niż 50 %, oraz w przypadku jęczmienia i groszku podsianego trawą.

Artykuł 7

Monitorowanie

1. Właściwy organ sporządza i co roku aktualizuje mapy określające odsetek gospodarstw rolnych, odsetek zwierząt gospodarskich oraz odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem w każdej gminie.

Mapy te są co roku przekazywane Komisji.

2. W celu oceny wpływu odstępstwa na jakość wody ustanawia się i prowadzi sieć monitorowania pobierania próbek wód powierzchniowych i gruntowych. Istniejącą sieć monitorowania wzmacnia się na obszarach, gdzie więcej niż 3 % wszystkich gospodarstw korzysta z indywidualnych odstępstw.

3. Badania i analiza składników pokarmowych dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach korzystających z indywidualnych odstępstw. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wypłukiwanych azotanów i strat fosforu z pól, gdzie stosuje się do 230 kg azotu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów zwierzęcych.

4. Wyznacza się miejsca monitorowania, aby dostarczyć dane co do zawartości azotu w wodzie odprowadzanej ze strefy korzeniowej i wprowadzanej do systemu wód gruntowych oraz co do strat azotu poprzez odpływ powierzchniowy i podpowierzchniowy, zarówno w warunkach przyznanego odstępstwa, jak i bez takiego odstępstwa.

Artykuł 8

Sprawozdania

1. Każdego roku właściwy organ przekazuje Komisji wyniki monitorowania wraz ze zwięzłym sprawozdaniem dotyczącym zmian jakości wody i praktyki oceniania. Sprawozdanie dostarcza informacji, jak przeprowadza się ocenę wprowadzenia w życie warunków odstępstwa poprzez kontrole na poziomie gospodarstw, i zawiera informacje na temat gospodarstw niespełniających warunków na podstawie kontroli administracyjnych i kontroli w terenie.

2. Komisja uwzględni uzyskane w ten sposób wyniki podczas rozpatrywania ewentualnego nowego wniosku o przyznanie odstępstwa.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejsza decyzja ma zastosowanie w kontekście trzeciego programu działań Austrii na lata 2004–2007. Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2007 r.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lutego 2006 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 1 marca 2006 r.****zmieniająca decyzję 97/808/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do wykładzin podłogowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 553)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/190/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W tabeli dotyczącej rodziny produktów „WYKŁADZINY PODŁOGOWE (2/2)” w załączniku III do decyzji Komisji 97/808/WE z dnia 20 listopada 1997 r. sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do wykładzin podłogowych ⁽²⁾ nieprawidłowo przypisano system zaświadczenia zgodności 3 do klasy F_{FL}.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 97/808/WE.

- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku III do decyzji 97/808/WE wprowadza się zmiany zgodne z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 3.12.1997, str. 18. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/596/WE (Dz.U. L 209 z 2.8.2001, str. 33).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do decyzji 97/808/WE tabela i tekst dotyczący rodziny produktów „WYKŁADZINY PODŁOGOWE (2/2)” otrzymują następujące brzmienie:

„RODZINA PRODUKTÓW WYKŁADZINY PODŁOGOWE (2/2)

Systemy zaświadczenia zgodności

W przypadku produktów i ich planowanego wykorzystania wymienionych poniżej CEN/CENELEC są zobowiązane do wyszczególnienia następujących systemów zaświadczenia zgodności w stosownych zharmonizowanych normach:

Produkty	Planowane wykorzystanie	Poziomy lub klasy Reakcja na działanie ognia	Systemy zaświadczenia zgodności
Szttywne wyroby posadzkowe (A) <i>Komponenty</i> Elementy drogowe, płytki, mozaiki, parkiet, przekrycie z siatek i płyt, kraty podłogowe, laminowane sztywne materiały posadzkowe, wyroby drewnopochodne (B) <i>Elementy nośne występujące w zestawach</i> Stropy szczelinowe, podłogi podniesione	Do zastosowań wewnętrznych, łącznie z pomieszczeniami dla transportu publicznego	$A1_{FL}^{(1)} - A2_{FL}^{(1)} - B_{FL}^{(1)} - C_{FL}^{(1)}$	1 ⁽²⁾
		$A1_{FL}^{(3)} - A2_{FL}^{(3)} - B_{FL}^{(3)} - C_{FL}^{(3)} - D_{FL} - E_{FL}$	3 ⁽⁴⁾
		$(A1_{FL} \text{ do } E_{FL})^{(5)}, F_{FL}$	4 ⁽⁶⁾
Elastyczne i włókiennicze materiały podłogowe Jednorodne i niejednorodne pokrycia podłogowe elastyczne dostępne w postaci płytek, płyt albo w rolkach (włókiennicze pokrycia podłogowe włącznie z płytkami); płyty z tworzyw sztucznych lub gumy (materiały podłogowe z tworzyw aminowych termoutwardzalnych); linoleum, korek; płyty antystatyczne; płytki podłogowe luźne; materiały podłogowe laminowane elastyczne	Do zastosowań wewnętrznych	$A1_{FL}^{(1)} - A2_{FL}^{(1)} - B_{FL}^{(1)} - C_{FL}^{(1)}$	1 ⁽²⁾
		$A1_{FL}^{(3)} - A2_{FL}^{(3)} - B_{FL}^{(3)} - C_{FL}^{(3)} - D_{FL} - E_{FL}$	3 ⁽⁴⁾
		$(A1_{FL} \text{ do } E_{FL})^{(5)}, F_{FL}$	4 ⁽⁶⁾
Elastyczne i włókiennicze materiały podłogowe Jednorodne i niejednorodne elastyczne pokrycia podłogowe dostępne w postaci płytek, płyt albo w rolkach; włókiennicze pokrycia podłogowe, w tym płytki; płyty z tworzyw sztucznych lub gumy (materiały podłogowe z tworzyw aminowych termoutwardzalnych); linoleum, korek; płyty antystatyczne; płytki podłogowe luźne; laminowane sprężyste materiały podłogowe	Do zastosowań zewnętrznych	—	4 ⁽⁶⁾
Materiały podłogowe wyrównujące	Do zastosowań wewnętrznych	$A1_{FL}^{(1)} - A2_{FL}^{(1)} - B_{FL}^{(1)} - C_{FL}^{(1)}$	1 ⁽²⁾
		$A1_{FL}^{(3)} - A2_{FL}^{(3)} - B_{FL}^{(3)} - C_{FL}^{(3)} - D_{FL} - E_{FL}$	3 ⁽⁴⁾
		$(A1_{FL} \text{ do } E_{FL})^{(5)}, F_{FL}$	4 ⁽⁶⁾
	Do zastosowań zewnętrznych	—	4 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Produkty/materiały, dla których podwyższenie klasyfikacji reakcji na działanie ognia jest możliwe dzięki wyraźnie rozpoznawalnemu etapowi w procesie produkcji (np. dla zastosowania dodatków opóźniających działanie ognia lub ograniczenie materiału organicznego).

⁽²⁾ System 1: Patrz załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG sekcja 2 punkt i) bez badań kontrolnych próbek.

⁽³⁾ Produkty/materiały nieobjęte przypisem 1.

⁽⁴⁾ System 3: Patrz załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG sekcja 2 punkt ii), w drugim przypadku.

⁽⁵⁾ Produkty/materiały, które nie wymagają badania na reakcję na działanie ognia (np. produkty/materiały klas A1 zgodnie z decyzją Komisji 96/603/WE (Dz.U. L 267 z 19.10.1996, str. 23)).

⁽⁶⁾ System 4: Patrz dyrektywa 89/106/EWG sekcja 2 punkt ii) załącznika III, w trzecim przypadku.

Specyfikacja systemu zaświadczenia zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie niektórych właściwości użytkowych produktu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno państwo członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących właściwości produktu (patrz: art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG oraz, gdy to właściwe, ppkt 1.2.3 dokumentów wyjaśniających). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia właściwości produktu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości produktu w tym zakresie.”.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 1 marca 2006 r.****dotycząca rozpoczęcia działalności przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego
w ramach wspólnej polityki rybołówstwa**

(2006/191/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą Regionalne Komitety Doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie złożone dnia 13 grudnia 2005 r. przez Danię w imieniu Danii, Niemiec, Estonii, Łotwy, Litwy, Polski, Finlandii i Szwecji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ i decyzja 2004/585/WE stanowią ramy dla utworzenia i działalności Regionalnych Komitetów Doradczych.
- (2) Artykuł 2 decyzji 2004/585/WE ustanawia Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego w strefach IIIb, IIIc i IIId Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES), zgodnie z definicjami w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3880/91 ⁽³⁾.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji 2004/585/WE przedstawiciele sektora rybołówstwa i pozostałych grup interesów przedłożyły Danii, Niemcom, Estonii, Łotwie,

Litwie, Polsce, Finlandii i Szwecji wniosek dotyczący działalności tego Regionalnego Komitetu Doradczego.

- (4) Zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 decyzji 2004/585/WE zainteresowane państwa członkowskie zdecydowały, czy wniosek dotyczący Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego jest zgodny z przepisami ustanowionymi w tej decyzji. Dnia 13 grudnia 2005 r. zainteresowane państwa członkowskie przekazały Komisji zalecenie dotyczące tego Regionalnego Komitetu Doradczego.
- (5) Komisja oceniła złożony przez zainteresowane strony wniosek oraz zalecenie w świetle decyzji 2004/585/WE oraz celów i zasad wspólnej polityki rybołówstwa i uznaje, że Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego może rozpocząć działalność,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego, ustanowiony na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2004/585/WE, rozpoczyna działalność, począwszy od dnia 13 marca 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 17.⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.⁽³⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 448/2005 (Dz.U. L 74 z 19.3.2005, str. 5).